

[Indenrigs- og boligministeren.]

hensyn til efterspørgslen på boligmarkedet. Hvis vi forudsætter nogenlunde den samme boligfrekvens, som man kalder det, altså det samme forbrug af boliger på samme alderstrin som i 1940, så befinder vi os overfor faldende tal. Det viser sig, at faldet vil fortsætte til hen i begyndelsen af 1960'erne, først derefter vil de store fødselsårge i krigstiden komme til at gøre sig gældende som efterspørgere på boligmarkedet af egne boliger. Jeg tillægger det meget stor betydning, at vi har opmærksomheden henvendt på denne forskel mellem befolkningstilvækstens tal og boligfrekvensers tal. Det er i disse år, da boligfrekvensens tal er faldende, at vi skulle se at få løst opgaver som f. eks. saneringsopgaver. Når vi først når frem til midten af 1960'erne og de virkelig store fødselsårge melder sig med krav om, at der bygges til dem, vil denne sag vanskeligere lade sig løse.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde også nogle bemærkninger til mig, som jeg gerne vil sige nogle enkelte ord om. Det ærede medlem triumferer over, at jeg har begået en hukommelsesfejl med hensyn til et tal for det forbrug, der fandt sted under den forrige regering, udover vor egen indtjening. For det første vil jeg gerne minde det ærede medlem om, at hukommelsesfejl følger ikke partiliniar. De kan når som helst slå ned hvor som helst i denne høje sal. Jeg synes derfor, at jeg har lov til at sige, at når vi ser bort fra dette, så er realiteten i denne diskussion, som det ærede medlem har indledet med mig, hvorledes den socialdemokratiske regering forvaltede sit pund. Det er min opfattelse, og det synes jeg også fremgår af de tal, som vi nu er enige om, og som er klarlagt fuldstændigt, at trods et meget fordelagtigt bytteforhold mellem vore varer og udlandet, og trods Marshallhjælp og gældstiftelse på tilsammen ca. 2 milliarder kr., så efterlod den forrige regering alligevel landet i en ødelæggende økonomisk situation. Det mener jeg er det vigtigste og det reelle. Jeg synes ikke, at en fejlhuskning af et tal skal tillade, at man lægger et røgslør over denne kendsgerning.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har nævnt i dag det initiativ, som civilingeniør Florian-Larsen har udfoldet med hensyn til de underudviklede landes problemer, og har i denne forbindelse stillet mig det spørgsmål, om der er nogen mulighed for at knytte hr. Florian-Larsen til den danske UNESCO-nationalkommission. Jeg skal i den anledning gøre nogle kortfattede bemærkninger, hvorved jeg også mener at kunne besvare det ærede medlem hr. Viggo Starckes omtale af samme sag.

Civilingeniør Florian-Larsen har været i forbindelse med den danske UNESCO-nationalkommission igennem et par år for at drøfte de af ham udkastede planer om elementær teknisk undervisning i underudviklede lande. Til disse planer har hr. Florian-Larsen også knyttet en plan om oprettelse af et verdensuniversitet, ved hvilket det er tanken at uddanne tekniske regeringsrådgivere til underudviklede lande. Hr. Florian-Larsens overordentlig store interesse for arbejdet med teknisk bistand til underudviklede lande er båret frem af megen idealisme, og han har ofret meget for at gøre sine planer kendt i vide kredse.

Grundtanken i planerne svarer til de ideer, FN og de internationale særorganisationer, der deltager i det udvidede bistandsprogram, beskæftiger sig med, men således som hr. Florian-Larsens planer er udformet, er den danske UNESCO-nationalkommission ikke overbevist om, at de er praktisk gennemførlige. Nationalkommissionen har forelagt hr. Florian-Larsens henvendelser for det af regeringen med civilingeniør Jørgen Saxild som formand nedsatte udvalg, der beskæftiger sig med teknisk bistand under FN, ligesom hr. Florian-Larsen selv har været i forbindelse med dette udvalg. Udvalget ser med sympati på hr. Florian-Larsens initiativ, men har ikke fundet, at der for tiden er grundlag for fra dansk side at fremsætte forslag af denne art. Til regeringsudvalgets opfattelse har UNESCOs nationalkommission sluttet sig.

Civilingeniør Florian-Larsen har fornylig til undervisningsministeriet indgivet et an-